

SỐ 352

KINH ĐẠI CA DIẾP VẤN ĐẠI BẢO TÍCH CHÁNH PHÁP

Hán dịch: Đời Triệu Tống, Đại sư Thi Hộ.

QUYỂN I

Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại núi Linh Thứu, thuộc thành Vương-xá, cùng với chúng Đại Tỳ-kheo tám ngàn vị, Bồ-tát một vạn sáu ngàn vị, đều là bậc chỉ còn một đời nữa là thành Phật, từ các cõi Phật đến hội họp.

Bấy giờ, Tôn giả Đại Ca-diếp-ba, đang an tọa trong đại chúng, Đức Thế Tôn bảo Tôn giả Đại Ca-diếp:

–Có bốn pháp hủy hoại trí tuệ của Bồ-tát.

Tôn giả Ca-diếp thưa:

–Bốn pháp ấy là những gì?

–Bốn pháp gồm: Một là khinh mạn đối với giáo pháp của Đức Phật dạy. Hai là đối với Pháp sư có sự ganh ghét. Ba là che giấu chánh pháp làm cho mọi người không thấy nghe. Bốn là có người ưa thích giáo pháp thì tạo chướng ngại, sân hận làm đoạn mất việc lành, che giấu chẳng nói, dối gạt người khác, chỉ cầu lợi cho bản thân.

Này Tôn giả Ca-diếp! Bốn pháp này hủy hoại trí tuệ của Bồ-tát. Nay ta lặp lại bằng bài kệ:

*Người khinh mạn pháp Phật
Ganh ghét chỗ Pháp sư
Giấu che pháp người ưa
Cản ngăn người cầu pháp.
Sân đoạn mất căn lành
Giấu pháp chẳng chịu thuyết
Đối gạt người chuộng pháp
Luôn làm việc cầu lợi.
Ta nói bốn pháp này
Dứt mất tuệ Bồ-tát
Vì bốn pháp như vậy
Các ông phải nên biết.*

Đức Phật bảo Tôn giả Ca-diếp-ba:

–Có bốn pháp tối thượng làm tăng trưởng trí tuệ lớn của Bồ-tát.

Tôn giả Ca-diếp bạch:

–Bốn pháp ấy, nghĩa nó thế nào?

–Một là hết lòng tôn trọng giáo pháp Phật dạy. Hai là chớ sinh tâm khinh mạn Pháp sư. Ba là nghe được pháp rồi phải thuyết giảng cho người khác, khởi tâm chân chánh, chẳng vì mong cầu lợi dưỡng. Bốn là khen ngợi bậc đa văn tăng trưởng trí tuệ, chuyên tâm chánh niệm thọ trì điều đã nghe, thực hành hạnh chân thật, chẳng hề nói dối.

Ca-diếp, bốn pháp này làm tăng trưởng đại trí tuệ của Bồ-tát, nên ở đây Ta lặp lại bằng bài kệ:

*Tôn trọng giáo pháp Phật
Và kính trọng Pháp sư
Truyền lại pháp đã nghe
Chẳng vì cầu lợi dưỡng.
Cũng không mong tiếng khen
Chuyên tâm cầu đa văn
Nghe nhiều sinh trí tuệ
Thọ trì đúng pháp nghe.*

*Trì rồi nương pháp hành
Đáng gọi pháp chân thật
Hạnh của Pháp sư ấy
Miệng ý không hư vọng.
Bốn pháp xứng bậc thầy
Được đại trí tuệ Phật.*

Đức Phật bảo Tôn giả Đại Ca-diếp:

–Có bốn pháp hoàn toàn mê lầm và gây chướng ngại tâm Bồ-đề của Bồ-tát.

Tôn giả Ca-diếp bạch Phật:

–Thế nào là bốn pháp mê lầm, gây chướng ngại tâm Bồ-đề?

–Bốn pháp ấy là: Một là đối với các bậc A-xà-lê, các thiện hữu đức hạnh đáng được tôn trọng mà sinh hủy báng. Hai là hủy diệt thiện căn của người khác khi nó đang lớn mạnh. Ba là nếu các chúng sinh hành hạnh Đại thừa thì chẳng khen ngợi, lại nêu lời hủy báng. Bốn là phân biệt tà vạy bỏ tâm chân chánh.

Này Ca-diếp! Bốn pháp như vậy làm chướng ngại, tạo mê lầm nơi tâm Bồ-đề của Bồ-tát. Ở đây, Ta nói lại bằng tụng:

*Thầy Xà-lê, thiện hữu
Đức hạnh đáng tôn trọng
Chẳng đem tâm cung kính
Trở lại sinh khinh hủy.
Thiện căn người lớn mạnh
Lại phá hoại diệt trừ,
Người hành đại Bồ-đề
Hủy báng thêm khinh mạn.
Quên bỏ tâm chân chánh
Dùng tà vọng phân biệt,
Bốn hạnh ác như vậy
Mê, chướng Bồ-đề Phật.
Thế nên bốn pháp này
Xa lìa Vô thượng giác,*

*Người không bốn lỗi này
Được Bồ-đề vô thượng.*

Đức Phật bảo:

–Này Ca-diếp-ba! Có bốn pháp, nếu hành trì đầy đủ thì làm cho các Bồ-tát sinh ra ở bất cứ nơi nào cũng phát tâm Bồ-đề, thẳng đến ngôi nơi Bồ-đề đạo tràng, không có chướng ngại.

Tôn giả Ca-diếp bạch Phật:

–Bốn pháp là những gì?

–Một là chẳng vì thân mạng mà khởi tà kiến, nói dối, nói thêu dệt. Hai là trừ bỏ tất cả phân biệt hư vọng đối với chúng sinh. Ba là vì quả Phật mà phát khởi tất cả chủng tướng Bồ-đề, tên gọi như thật truyền khắp bốn phương. Bốn là tất cả chúng sinh được giáo hóa đều khiến chứng đắc Vô Thượng Chánh Đẳng Giác.

Ca-diếp, bốn pháp như vậy nếu hành trì đầy đủ thì trong tất cả chỗ sinh ra, Bồ-tát đều phát tâm Bồ-đề, ở trong thế gian không có mê lầm, thẳng tiến đến Bồ-đề đạo tràng. Ở đây, Ta nói lại bằng tụng:

*Chẳng vì thân mạng mình
Tà thuyết và vọng ngữ
Tâm thương xót chúng sinh
Trừ vọng và biếng trễ.
Làm sứ giả Như Lai
Và làm thầy chúng sinh,
Hiển phát, hành Bồ-đề
Tiếng khen khắp bốn phương.
Giáo hóa các chúng sinh
Khiến thành Vô Thượng Giác.
An trụ trong pháp ấy
Tâm Bồ-đề chẳng thoái.*

Phật bảo Tôn giả Ca-diếp-ba:

–Có bốn pháp, nếu hành đủ sẽ làm cho pháp thiện dù đã sinh hay chưa sinh của các Bồ-tát đều mất hết và mãi mãi không tăng trưởng.

Tôn giả Ca-diếp bạch Phật:

–Bốn pháp ấy là những gì?

–Một là chấp trước sâu nơi ngã kiến đối với các pháp có trong thế gian. Hai là khi quán sát chủng tộc thì lệ thuộc vào lợi dưỡng để làm việc chú thuật. Ba là sân giận đối với Bồ-tát, khen giáo pháp của Phật mà chẳng khen ngợi rộng khắp. Bốn là đối với giáo pháp chưa được nghe, khó được thấy thì khi nghe lại nghi ngờ, phỉ báng.

Này Tôn giả Ca-diếp! Nếu đủ bốn pháp như vậy sẽ làm cho pháp thiện đã sinh hay chưa sinh của các Bồ-tát thấy đều mất hết và vĩnh viễn không tăng trưởng. Ở đây, Ta nói lại bằng tụng:

*Do đây chấp ngã kiến
 Làm pháp thiện mất hết
 Quán sát nơi chủng tộc
 Chú thuật cầu lợi dưỡng.
 Kinh hủy pháp Bồ-tát
 Chẳng chịu rộng khen ngợi
 Pháp sâu xa chưa nghe
 Khi nghe sinh nghi báng.
 Hành đủ bốn pháp ấy
 Chẳng lâu pháp thiện hết
 Thế nên các Bồ-tát
 Hành bốn pháp này rồi
 Xa lìa Bồ-đề Phật
 Ví như trời với đất.*

Phật bảo Tôn giả Ca-diếp-ba:

–Có bốn pháp, nếu hành trì đầy đủ sẽ làm cho pháp thiện của các Bồ-tát chẳng diệt mất và được pháp tăng trưởng.

Tôn giả Ca-diếp bạch Phật:

–Bốn pháp là những gì?

–Một là nguyện nghe điều lành, chẳng nguyện nghe điều xấu ác. Mong cầu tu hành sáu pháp Ba-la-mật và Tạng pháp của Bồ-tát. Hai là trừ bỏ chấp ngã, hiện tâm bình đẳng, làm cho tất cả chúng sinh được pháp lợi hoan hỷ. Ba là xa lìa tà mạng, được Thánh chủng

hoan hỷ, chẳng nói tội của người khác là thật hay chẳng thật, cũng chẳng thấy người khác có phạm lỗi. Bốn là đối với giáo pháp sâu xa này, tuy trí tuệ của mình chưa thấy được nhưng chẳng hề hủy báng. Chư Phật Như Lai hiểu rõ như vậy, nhận biết như vậy, Ta cũng không thể hiểu trí tuệ của Phật là vô biên, muôn trùng không có ngăn ngại. Như Lai vì chúng sinh diễn nói pháp này.

Này Tôn giả Ca-diếp! Nếu đủ bốn pháp ấy tức làm cho pháp thiện của các Bồ-tát chẳng mất hết, mà còn được pháp tăng trưởng. Ở đây, Ta nói lại bằng tụng:

*Hằng nguyện nghe điều thiện
Chẳng nguyện nghe điều ác
Thường thực hành sáu độ
Mong cầu Tạng Bồ-tát.
Đoạn trừ chấp ngã kiến
Thực hành tâm bình đẳng
Làm cho khắp chúng sinh
Được pháp lợi vui ấy.
Sống chánh mạng thanh tịnh
Được chủng tộc Thánh thiện.
Tội người thật chẳng thật
Quyết chẳng hề nói bèn.
Dù thấy người phạm lỗi
Đồng như chẳng thấy nghe
Pháp này rất sâu xa
Trí kém không hiểu được.
Chỉ Phật tự hiểu rõ
Mà chẳng sinh nghi báng
Trí Phật rộng vô biên
Như Lai vì chúng thuyết.
Người hành bốn pháp này
Pháp thắng trí vô tận
An trụ trong pháp ấy
Bồ-đề chẳng khó đạt.*

Phật bảo Tôn giả Ca-diếp-ba:

–Có bốn loại pháp làm phát sinh tâm bất chánh và xa lìa hạnh Bồ-tát.

Tôn giả Ca-diếp bạch Phật:

–Bốn pháp là những gì?

–Một là nghi ngờ chẳng hiểu giáo pháp của Phật, tâm chẳng ưa thích. Hai là chấp ngã rồi cao ngạo, sân giận đối với hữu tình. Ba là thấy người khác được lợi dưỡng thì tham ưa, ganh ghét. Bốn là chẳng kính tin chư Phật, Bồ-tát, cũng chẳng khen ngợi lại hủy báng.

Này Tôn giả Ca-diếp! Bốn pháp này phát sinh tâm bất chánh, xa lìa hạnh Bồ-tát. Ở đây, Ta nói lại bằng tụng:

*Nghi, lằm giáo pháp Phật
Khởi ý chẳng ưa thích
Cao ngạo chấp ngã tăng
Giận dữ với chúng sinh.
Người khác được lợi dưỡng
Tham ưa khởi ganh ghét
Đối với Phật, Bồ-tát
Tâm chẳng sinh tín thọ.
Bốn tâm bất chánh này
Xa lìa hạnh Bồ-tát.*

Phật bảo Tôn giả Ca-diếp-ba:

–Có bốn loại pháp làm cho các Bồ-tát được tướng nhu hòa dịu dàng.

Tôn giả Ca-diếp bạch Phật:

–Bốn pháp là những gì?

–Một là đã mắc tội mà được phát lồ thì quyết không che giấu, dốc xa lìa lỗi lầm. Hai là lời nói phải chân thật, thà mất ngôi vua, hủy hoại sự giàu sang, tiêu tan của cải, xả bỏ thân mạng, quyết chẳng nói dối, lời nói phải chân thật, cũng chẳng chỉ bày người khác nói lời giả dối. Ba là chẳng phát ra lời nói ác để khinh chê hủy báng tất cả chúng sinh, cho đến việc lành và việc chẳng lành, tranh cãi, đánh nhau, giam cầm, gông cùm, những lỗi như vậy cũng chẳng nên

nói bàn, vì sợ thành tội của mình rồi chuốc lấy quả báo của nghiệp. Bốn là dựa vào chỗ tin hành kia mà tin chắc vào tất cả giáo pháp của chư Phật để tâm ý được thanh tịnh.

Này Tôn giả Ca-diếp! Bốn pháp này làm cho các Bồ-tát được tương nhu hòa dịu dàng. Ở đây, Ta nói lại bằng kệ:

*Khi đã phạm lỗi rồi
Lo sợ nơi tội lỗi
Chẳng dám tự che giấu
Tẩy tâm mà phát lồ.
Dụng ý cần chân thật
Lời nói phải chân thành
Thà mất ngôi Quốc vương
Bỏ mạng, tan tiền tài.
Chẳng phát lời vọng ngữ
Từ bỏ hạnh chân thật
Cũng chẳng dạy bảo người
Làm những việc giả dối.
Lại chẳng sinh hủy báng
Khinh miệt tất cả chúng
Thiện cùng việc bất thiện
Cho đến tranh cãi nhau.
Quyết không ngó, bàn tới
Sợ chuốc lấy quả báo
Tâm trụ hạnh thanh tịnh
Tin ưa Bồ-đề Phật.
Bốn điều Phật tuyên dương
Chúng sinh nên thân cận.*

Phật bảo Tôn giả Ca-diếp-ba:

–Có bốn pháp làm cho tâm ý của Bồ-tát trở nên ngang ngạnh.

Tôn giả Ca-diếp bạch Phật:

–Bốn pháp là những gì?

–Một là nghe được pháp tối thượng hơn hết, nhưng tâm chẳng

ưa thực hành. Hai là đối với pháp hay phi pháp tuy biết là tịnh hay nhiễm nhưng pháp tịnh thì chẳng hành mà hành theo phi pháp. Ba là chẳng gần gũi bậc A-xà-lê và Pháp sư v.v... tin theo lời dối trá, chẳng biết chỗ để thọ thực. Bốn là trông thấy các Bồ-tát đủ đức hạnh đều không có sự cung kính, lại hiển bày ngã kiến khinh mạn.

Này Tôn giả Ca-diếp! Bốn pháp này làm cho tâm ý của các Bồ-tát ngang ngạnh. Ở đây, Ta nói lại bằng tụng:

*Nghe pháp tối thượng kia
Tâm ý chẳng ưa hành
Pháp tịnh mà chẳng tu
Phi pháp sinh ưa thích.
Lìa bỏ A-xà-lê
Chẳng kính bậc Pháp sư
Chẳng biết chỗ thọ thực
Tin theo lời vọng ngữ
Đối Bồ-tát đức cao
Chẳng sinh tâm tôn trọng
Tăng ngã kiến thấp kém
Tâm ngang ngạnh khinh mạn
Bốn pháp Phật nêu ra
Ta luôn phải xa lìa.*

Phật bảo Tôn giả Ca-diếp-ba:

–Có bốn pháp làm cho tri kiến của Bồ-tát thông đạt.

Tôn giả Ca-diếp bạch Phật:

–Bốn pháp là những gì?

–Một là nghe điều hay thì ưa thực hành, nghe điều dở thì thích ngăn chặn, biết rõ pháp chân thật, lìa bỏ pháp tà vạy hành theo chánh đạo. Hai là xa lìa sự hủy báng, tương ứng sự thuận thiện, lời nói tốt đẹp lan truyền nên được mọi người kính mến. Ba là gần gũi lời thầy dạy, biết rõ chỗ đến thọ thực. Điều phục các căn chẳng để gián đoạn việc trì giới tu định. Bốn là dù tự thân đã chứng được quả Bồ-đề, nhưng chẳng hề lìa bỏ chúng sinh, hành từ bi chân thật làm cho chúng sinh ưa thích đức độ rộng lớn chân chánh.

Này Tôn giả Ca-diếp! Bốn pháp này làm cho tri kiến của Bồ-tát thông đạt. Ở đây, Ta nói lại bằng tụng:

*Nghe điều thiện thích làm
Nghe tâm ác ngăn chặn
Trừ bỏ nhân tà vạy
Hành theo tám đạo Thánh.
Luôn xa lìa hủy báng
Được nghiệp thiện tương ứng
Lời khéo âm vang truyền
Khiến chúng sinh mến trọng.
Khắc ghi lời thầy dạy
Biết chỗ đến thọ thực
Chế phục giữ căn cảnh
An trụ trong giới định.
Tuy chứng Bồ-đề Phật
Chẳng bỏ cõi hữu tình
Hành hạnh từ chân thật
Khiến cầu đức vô thượng.
Bốn điều này Phật nêu
Mau đạt quả Thiện Thệ.*

Phật bảo Tôn giả Ca-diếp-ba:

–Bồ-tát có bốn sự trái phạm.

Tôn giả Ca-diếp bạch:

–Những gì là bốn?

–Một là tín căn của chúng sinh chưa thành thực mà đã giáo hóa họ. Hai là chúng sinh thấp kém, theo tà kiến mà rộng thuyết pháp Phật cho họ. Ba là vì chúng sinh hành theo Tiểu thừa mà thuyết pháp Đại thừa. Bốn là khinh mạn những chúng sinh tu chánh hạnh, trì giới, lại bảo hộ hàng chúng sinh tà hạnh, phạm giới.

Này Tôn giả Ca-diếp! Đây là bốn sự trái phạm của Bồ-tát. Ở đây, Ta nói lại bằng tụng:

Chúng sinh tin chưa vững

Mà đi giáo hóa họ
 Đối thấp kém tà kiến
 Lại rộng thuyết pháp Phật.
 Nơi chốn Thanh văn kia
 Phân biệt pháp Đại thừa
 Khinh mạn người chánh hạnh
 Thâu nhận kẻ phá giới.
 Rõ bốn sai trái này
 Bồ-tát phải xa lìa,
 Hành theo bốn pháp ấy
 Chẳng thành tựu Bồ-đề.

Phật bảo Tôn giả Ca-diếp-ba:

–Có bốn pháp thành tựu đạo của Bồ-tát.

Tôn giả Ca-diếp bạch:

–Bốn pháp là những gì?

–Một là tâm hành bình đẳng đối với tất cả chúng sinh. Hai là dùng trí tuệ của Phật để giáo hóa tất cả chúng sinh. Ba là diễn nói pháp diệu cho tất cả chúng sinh. Bốn là thực hành phương tiện chân chánh đối với tất cả chúng sinh.

Này Tôn giả Ca-diếp! Bốn pháp này làm cho đạo của Bồ-tát được thành tựu. Ở đây, Ta nói lại bằng tụng:

Đối với mọi chúng sinh
 Thường hành tâm bình đẳng
 Giáo hóa các hữu tình
 Khiến vào trí Như Lai.
 Thường diễn pháp vi diệu
 Cứu độ hết mọi người
 An trụ trong chân thật
 Đây gọi chánh phương tiện.
 Bốn pháp bình đẳng này
 Chính Phật luôn tuyên thuyết
 Hành theo giáo pháp ấy

Thành tựu đạo Bồ-tát.

Phật bảo Tôn giả Ca-diếp-ba:

–Có bốn pháp là oan gia của Bồ-tát, không thể thực hành.

Tôn giả Ca-diếp bạch Phật:

–Bốn pháp ấy là gì?

–Một là ưa tu hạnh tự lợi của Tiểu thừa. Hai là tu hành theo giáo pháp chưa thâm diệu của Thừa Phật-bích-chi. Ba là tùy thuận theo chú thuật kỹ xảo của thế gian. Bốn là dùng “Thế trí biện thông” để tập hợp các pháp hư vọng, không lợi ích của thế gian.

Này Tôn giả Ca-diếp! Bốn pháp này là oan gia của Bồ-tát không thể đồng tu hành. Ở đây, Ta nói lại bằng tụng:

*Nếu hành thừa Thanh văn
Xuất gia tu tự lợi
Và Phật-bích-chi kia
Chứng ngộ lý chưa sâu.
Tham tài nghệ thế gian
Kỹ xảo và chú thuật...
Lại dùng thế trí biện
Vọng tập pháp không lợi.
Đối gạt với chúng sinh
Chẳng đến bờ chân thật
Bồ-tát hành theo đấy
Căn lành đều diệt hết.
Oan gia chẳng đồng hành
Phật dạy nên xa lìa.*

Phật bảo Tôn giả Ca-diếp-ba:

–Có bốn pháp là thiện hữu của Bồ-tát.

Tôn giả Ca-diếp bạch Phật:

–Bốn pháp là những gì?

–Một là người nào đã phát tâm cầu đạo Bồ-đề là thiện hữu của Bồ-tát. Hai là bậc Đại pháp sư, là thiện hữu của Bồ-tát. Ba là người nào dùng tuệ văn tư tu sinh ra tất cả căn lành, là thiện hữu của Bồ-

tát. Bốn là người cầu đạt tất cả pháp Phật đối với chư Phật Thế Tôn là thiện hữu của Bồ-tát.

Này Tôn giả Ca-diếp! Bốn pháp này là thiện hữu của Bồ-tát. Ở đây, Ta nói lại bằng tụng:

*Người cầu đạo Bồ-đề
Là thiện hữu Phật tử
Đại Pháp sư thuyết pháp
Hiện phát tuệ văn tư.
Giáo hóa các chúng sinh
Phát khởi năm căn lành
Luôn là đệ tử Phật
Sẽ đạt đạo chánh giác.
Phật nói bốn pháp này
Chẳng mê lầm chánh hạnh
Khiến được đại Bồ-đề
Đấy gọi thiện hữu thật.*

Phật bảo Tôn giả Ca-diếp-ba:

–Có bốn pháp là hình ảnh tương tự của Bồ-tát.

Tôn giả Ca-diếp bạch:

–Những gì là bốn pháp?

–Một là vì lợi dưỡng chẳng vì pháp. Hai là vì tiếng khen chẳng vì giới đức. Ba là cầu an ổn theo tự lợi, chẳng đem lại lợi ích cho chúng sinh khổ não. Bốn là đối với đức hạnh chân thật không thể phát khởi phân biệt ưa thích.

Này Tôn giả Ca-diếp! Bốn pháp này là hình ảnh tương tự của Bồ-tát. Ở đây, Ta nói lại bằng tụng:

*Rộng cầu mong lợi dưỡng
Chẳng vì nghe thọ pháp
Ưa thích người khen ngợi
Lià bỏ các đức hạnh.
Một mực cầu tự an
Chẳng thương chúng sinh khổ*

*Đối đức hạnh chân thật
Không ưa, không phân biệt.
Với bốn pháp như vậy
Phật nói là hình ảnh
Chúng Bồ-tát các ông
Tất cả nên xa lìa.*

Phật bảo Tôn giả Ca-diếp-ba:

–Có bốn pháp là đức thật của Bồ-tát.

Tôn giả Ca-diếp bạch:

–Những gì là bốn?

–Một là nhập vào môn giải thoát không, tin nghiệp báo vô tánh. Hai là nhập vào môn vô ngã, vô nguyện, tuy chứng đắc Niết-bàn nhưng luôn khởi tâm đại bi, vui thích cứu độ chúng sinh. Ba là khéo hiện bày phương tiện ở trong cảnh giới luân hồi. Bốn là tuy hành bố thí đối với các hữu tình nhưng chẳng cầu quả báo.

Này Tôn giả Ca-diếp! Bốn pháp như vậy là đức thật của Bồ-tát. Ở đây, Ta nói lại bằng tụng:

*Nhập môn giải thoát không
Tin, quán nghiệp vô tánh
Môn vô ngã, vô nguyện
An trú hạnh từ bi.
Tuy chứng Niết-bàn Không
Vì vui độ chúng sinh
Ở trong cõi luân hồi
Khéo bày các phương tiện.
Cứu độ khắp muôn loài
Chẳng mong cầu phước báo.*

Phật bảo Tôn giả Ca-diếp-ba:

–Có bốn pháp là kho tàng lớn của Bồ-tát.

Tôn giả Ca-diếp bạch:

–Bốn pháp là gì?

–Một là cung kính cúng dường chư Phật. Hai là luôn hành sáu

pháp Ba-la-mật-đa. Ba là tôn trọng Pháp sư, tâm chẳng thoái chuyển. Bốn là tâm không loạn tạp, ưa ở nơi vắng lặng.

Này Tôn giả Ca-diếp! Bốn pháp như vậy là kho tàng lớn của Bồ-tát. Ở đây, Ta nói lại bằng tụng:

*Nơi trụ xứ chư Phật
Cung kính và cúng dường
Trong sáu độ Đại thừa
Hành Ba-la-mật-đa.
Tôn trọng lời Pháp sư
Thừa hành tâm chẳng chuyển
Thường ở chốn vắng lặng
Thanh tịnh không tạp loạn.
Đây bốn pháp Phật nêu
Kho pháp lớn Phật tử.*

Phật bảo Tôn giả Ca-diếp-ba:

–Có bốn pháp xa lìa đạo ma của Bồ-tát.

Tôn giả Ca-diếp bạch:

–Những gì là bốn pháp?

–Một là đã hành các hạnh, chẳng lìa tâm Bồ-đề. Hai là tâm không nào hại tất cả chúng sinh. Ba là thấu rõ tất cả các pháp. Bốn là chẳng khinh mạn tất cả chúng sinh.

Này Tôn giả Ca-diếp! Bốn pháp như vậy xa lìa đạo ma của Bồ-tát. Ở đây, Ta nói lại bằng tụng:

*Tu hành các hạnh thiện
Chẳng lìa tâm Bồ-đề
Đối với chúng sinh ấy
Không lúc nào nào hại.
Thấu rõ suốt các pháp
Tuyệt dứt tâm khinh mạn
Bốn pháp Thiện Thệ dạy
Xa lìa các đạo ma.
Người nương theo hạnh ấy*

Chúng đắc nẻo Chân không.

Phật bảo Tôn giả Ca-diếp-ba:

–Có bốn pháp nhóm hợp tất cả căn lành của Bồ-tát.

Tôn giả Ca-diếp bạch:

–Thế nào là bốn pháp?

–Một là ưa trú trong rừng, nơi yên tĩnh, vắng lặng. Hai là dùng bố thí, ái ngữ, lợi hành, đồng sự thu phục, giáo hóa các chúng sinh. Ba là lìa bỏ thân mạng, vui cầu pháp diệu. Bốn là nghe nghĩa chẳng thấy đủ, tập hợp các căn lành, siêng hành tinh tấn.

Này Tôn giả Ca-diếp! Bốn pháp này có khả năng tập hợp tất cả căn lành của Bồ-tát. Ở đây, Ta nói lại bằng tụng:

*Ưa trú chốn tịch tĩnh
Yên ổn rời ồn náo
Bốn nhiếp độ chúng sinh
Khiến tiến lên đường giác.
Siêng năng cầu pháp diệu
Lìa bỏ cả thân mạng
Siêng năng nhóm căn lành
Nghe pháp không thấy đủ.
Phật dạy bốn hạnh này
Sinh vô biên điều thiện.*

Phật bảo Tôn giả Ca-diếp-ba:

–Có bốn pháp sinh ra vô lượng phước đức của Bồ-tát.

Tôn giả Ca-diếp bạch:

–Bốn pháp là những gì?

–Một là luôn hành pháp thí, tâm không lẫn tiếc. Hai là khởi tâm đại bi, cứu giúp các chúng sinh phá giới. Ba là giáo hóa các hữu tình phát tâm Bồ-đề. Bốn là nhẫn nhục cứu giúp những người thấp kém xấu ác.

Này Tôn giả Ca-diếp! Bốn pháp như vậy phát sinh vô lượng phước đức của Bồ-tát. Ở đây, Ta nói lại bằng tụng:

Rộng thuyết các pháp mẫu

*Tâm thanh tịnh, không tiếc
 Các hữu tình hủy giới
 Xót thương mà cứu giúp.
 Khiến loài chúng sinh kia
 Phát tâm tịnh giác ngộ
 Người thấp kém xấu ác
 Hành nhẫn nhục cứu độ.
 Bồ-tát và chư Phật
 Đồng hành bốn hạnh này.*

Phật bảo Tôn giả Ca-diếp-ba:

–Có bốn pháp có thể phá trừ vô minh phiền não trong tâm địa của Bồ-tát.

Tôn giả Ca-diếp bạch Phật:

–Bốn pháp là những gì?

–Một là hành trì giới pháp đầy đủ không phạm. Hai là thọ trì pháp diệu thân tâm không mỗi mệ. Ba là tùy theo sự hiểu biết mà truyền trao đèn pháp. Bốn là thành kính lễ bái khen ngợi công đức của Phật.

Này Tôn giả Ca-diếp! Bốn pháp như vậy có khả năng phá trừ vô minh phiền não trong tâm địa của Bồ-tát. Ở đây, Ta nói lại bằng tụng:

*Bền giữ giới Cụ túc
 Tâm địa không khuyết phạm
 Pháp diệu luôn thọ trì
 Ngày đêm không mỗi mệ.
 Người hiểu được pháp Phật
 Tùy ý ban đèn pháp
 Tán dương tất cả Phật
 Thành tâm cung kính lễ.
 Bạc trí hành bốn pháp
 Có thể đoạn vô minh
 Hết thấy các Đức Phật*

Nương đấy đạt Bồ-đề.

Phật bảo Tôn giả Ca-diếp-ba:

–Có bốn pháp phát sinh trí vô ngại của Bồ-tát.

Tôn giả Ca-diếp bạch:

–Những gì là bốn?

–Một là ban phát giáo pháp ta hiện có. Hai là thọ trì pháp diệu.

Ba là chẳng hại người khác. Bốn là tâm chẳng khinh mạn.

Này Tôn giả Ca-diếp! Bốn pháp ấy làm phát sinh trí vô ngại của Bồ-tát. Ở đây, Ta nói lại bằng tụng:

*Ban pháp diệu đã hành
Khiến họ được thọ trì
Chẳng ghét chúng sinh học
Tôn trọng bậc trì giới.
Bốn pháp trừ tội trước
Đạt đến Tối thượng giác
Nương đấy được Bồ-đề
Phát sinh trí vô ngại.
Lại chia mười hai hạnh
Người trí đạt Bồ-đề
Vị cam lồ thành tựu
Các chúng sinh hiện có.
Mà đủ pháp nhãn sâu
Đọc tụng, trì, giải nêu
Phật nói là kẻ ấy
Được phước không thể lường.
Như có hằng hà sa
Ức quốc độ chư Phật
Đều đủ đầy bảy báu
Cúng dường tất cả Phật.
Phước ấy cũng vô lượng
Nếu người niệm pháp này
Bốn câu kệ trong Kinh*

*Phước đức hơn người kia.
Lại nữa, Ca-diếp-ba
Nếu trì bốn câu này
Chưa gọi là Bồ-tát
Được gọi là Bồ-tát.
Nói trong bốn pháp này
Đầy đủ mười hạnh thiện
Tâm bình đẳng nương pháp
Thế nên gọi Bồ-tát*

